

Jesce wiesna!

Na 23 maja 2005r

No, toż momy tyn nojgryfnijyszy miesionc z gorki, nale jesce, jesce na isto gryfno wiesna! Wczorej to ci boło tak gorko nikiej bez lato. Bali i moja Świekra sie ciyngiyom pytała, kiej to yntlich pojndymy na ta chorzowsko „Fala”, bo niy miarkuje, iże można blank tam niy bydymy mogli sie pokulwitać, kiej niy erbnom złociokow. Nale, jo niy ło tym dzisioj. Kiej już ino majtnyli te zimne zegrodniki do kupy z tom fest łoszkliwom gizdulom Zośkom, to idzie pedzieć co tyn moj chnet bydzie forbaj i wartko tompie, śmigo czyrwiń. Te zimne świynte to nom nasz dobry Ponboczek doł ino skuli tego, coby chopy do imyntu sie niy łozfaklowali, i niy zgoreli przy tym mojomym przoniu (no, można godom sam nie ło wszyjskich chopach, nale tych, kiere jesce miarkujom co tam jejim wyrcey i, iże baba to niy ino do kuchyni przinoleżi). Tak to ździebko sztopnom, muszom sztopnońć (bo bali i „viagra” niy hilfnie), spomnom sie, iże tak na isto jejich staro tyż kiejsik (możno) boła modo i gryfno, i niy bydom zwyrtać, skryncać sie karki za inkszymi, modymi, i gryfnie ci latoś ...poseblykanymi dziolchami. Chocia? Cy jo wiyom, eżli zwyrtne. Łoboczolch wczorej we jednym konzomie u mie na Krziżowyj (kole krziża) jedna telko baba, kiero szczewiki sprzedowo. Miała jakiesik sto kilo żywyj wogi, basisko choby jo, nale telko za knap hymda, spod kieryj jeji cołko ta wampa wylazowała. Miołch ci utropa eżli jejij to wszysjko na sztreka niy śleci, nale moderno... i tela. Ludzie, to jes dobre, co jo jes już siedymdziesiont lot żyniaty – bo miarkujecie, co chopowi sie lata żyniacki tuplowanie rachujom), bo bych sie ci już cheba nigdy i nikandy za babami niy łobejrzoł. Miarkuja, co jo tyż niy jes Robert de Niro, nale tyż niy kożdo, kiero sam po naszych Pniokach fyrto jes Jane Fonda, Katarzyna Skrzynecka lebo piyrwyjszo, downiyjszo, a terozki siedymdziesiynćioltynio Brigitte Bardot, co już niy rzykna ło tyj angyjberze co to niy poradziyla zaśpiywać naszymu hymnu na mistrzostwach świata.

Nale, podwiyl co, to trza pedzieć, iże to ci je maszkytny miesionc. Krom tego, iże to je telki czos we kierym wszyjskie, wszyjskim przajom (styknie mietła w babskie szaty łoblyc i we ćmoku w antryju postawić, coby chop łogup), to jesce bez cołki miesionc idzie ciyngiyom fajrować. Kiej sie ino piyrszygo napocznie, i to jedne na richtik, a inksze udowajom co telkigo świynta niy ma (nale fraj łod roboty niy darujom), to tak już śleci. Trzeci moj, szlus ze drugom wojnom (juzaś dwa dni), Świynty Florijan, kierego to już żodyn niy boczy i dalszij. Ło siodnym, łosmym i dziewiontym to już szkryfloł, tela co dziepiyro terozki wszyjskie sie jargajom jak to naszymu prezidyntowi nacharkoł Putin na gymba, tela co żodyn nie spomni, iże ino my poradzimy kożdo haja rozfaklować, bo nom sie zdo, co my som nojbarzij mondre i nojbarzij pamiyntliwe na to wszyjsko, co inksze już downo przepomnieli i majom ... wiyecie przeca kaj, pra?

A fto jesce boczy telki srogi romraj nikiej boł tyn „Wyścig Pokoju”? Te kacanie Wilczyńskiego, Królaka, Staszka Gazdy, niyskorzij Szurkowskiego, Szozdy lebo Czechowskiego i inkszych wizgrynych karlusow, kiere sie niy dali w krupy dmuchać, we poganka duć. A terozki? A terozki, to krom naszymu Małysza (no, i

naszyj Otilki, kiero sie już na blank drobne klepoki bez te ryklamy przeciepla ze papucia na lać, blank sie zwerkslowała), to ci już żodnygo szportowca u nos niy ma. Bali i te co sie na ringu, na macie ringujom durch dostowajom łod bele ciaracha po rzici (choby tyn nasz Gołota, kierymu we sobota wklupali choby smarkatymu synkowi już we 53 sekundzie), i ino jesce dziółchy poradzom tak na isto po chopsku inkszym nadrzistać podug lot.

Nale, jes ci we moju jedne świnynto, ło kierym niy idzie przepomnieć. Jes ci to tyn „Dziyń Matki”, Mamulki, Mamuśki, Mamecki, i jak tam jesce fto bydzie ci to mianowoł. We tyn dziyń trza chocia roz wybrymzować, haltnońć, lajstnońć Jim jakie blumy, tytka konfektow i podeptać, tam kaj na nos na isto niy poradzom sie doczkać, kaj zawdy je plac przy stole, kaj zawdy nom przajom. Tam trza tyn kusik na te posmorszczane łod roboty rynce dać, piyknie, szykownie podziynkować za ta utropa, za te storanie bez cołki żywot. I niy godejcie, iże przy tym cołkim tyranu za złociokoma moge być knap ze czasym, iże można zaboczyć ło Tyj, kiero nos na tyn świat wykłudziła i na ludzi wyrzutowała.

I tak sie ino medikuja, coby zaś te nasze dioseckie angyjbery tego świnynta nie zwerkslowali, bo Amerikony fajrujom tyn dzień na dwa tydzie przed nami. Niy powiyk kiej, coby niy było na mie, iże tyż gawca sie na tych ponabushowych kowbojow i kca coby my tyż mieli nikiej ze Walyntynkoma, Halołynym, jakimsik świnyntym Patrikiym i inkszymi tam gupotami. No, toż wszyjskie we szczwortek dwadziestego szóstego trefiomy sie u naszych MAMULEK !!! Niyskorzij zista, szykowny kołocz kafyj we zbonku i sztrikowanyj hymdzie (fto to jesce ze naszych modziokow boczy? A fto mi rzyknie jak sie kiejsik na to godało?).

No, toż momy chnetki tyn nojpiykniejszy miesionc moj za sia. Nojgryfniyszy nale i blank bamomtny. Mojiki już downo przekwistli, gynsipympki tyż. Som jesce majglokle, znacy konwalijki, a ptoki to latoś richtik bez łopamiyntanio, wcas sie do bajstlowania modych chycyli. No i kasztony sie cołkie kwiotkoma wysztiglowali, a flider we zegrodkach sie na modro i bioło połoblykoł. Piyrwyj to we moju mode dziółszki plytły sie wionki z mojikow a terozki to ci już tego zwyku niy ma, ino za to w gołe pypmki wpinajom sie łone roztomajte ringi i piuszczonki. Tyż fajnie ino kiej przinǳie co do cego, to sie cowiek może fest łoszydzić i pieronym przy tyj babsko-chopskij robocie zametlać. Kiej my som przy kasztonach, to pewnikiyom wszyjskie chocia trocha szkolone spomnom sie „matura”. Moj umrzity Łojciec – Ponboczku świyc na jago duszom – to mi cinyngiyom łozprawioł kiej łon robiol ta matura u takigo rehtora, kiery sie **Batko** mianowoł. Mondry ci tyn rehtor bol jak sto dioskow a serce to ci miodł dlo tych swoich szkolorzy telkie wielgie, iże go jesce terozki – te co jesce niy wykopyrtli – spominajom ze ślimtaniym. A nojbarzij to cheba tyn za kierego łon sie bez ta łostatnio wojna doł sie zatrzaść (kipnoł bez jodła) we Auschwitzu. Nale, nikiej to u nos, świnyntym to ci łon niy łostanie bo przeca niy za wiara, ino za jakigoś łochyntola-szkolorza sie poświyncoł.

No a moj Łojciec, jakech jesce dyrdoł do siedymnostki na Pniokach, to mi sztyjc do łeba tuk i festelnie tuplikowoł cobyh niy bol zgniły, ino festelnie broł sie do

bildowanio, do sztyudyrowanio. A terozki ci zbajstlowali telko „matura”, iże bez chnet dwa miesionce szkolorze niy miarkujom eżli som już po, abo jesce bydom łod napocznijńcio na bezrok jom zdować. Ludzie! Wiele to było i jes łostudy ze tymi „maturami”. Bo to i na studia miało być wyjńście bez inkszych prifongow. A sam psinco. Wszyjskie uniwersityjty ształnujom, szpekulujom coby sam jesce tym modziokom na łostuda zbajstlować. I sam mi sie spomniało coch to jesce łońskiego roka uwidzioł we jednym szynku, kaj łojce ze jejich cerom podeptali, kiero telko „matura” erbła (no, można i za cosik?). Cera telkigo angyjbera, takigo „nowobogackigo” asi sie niyskorzij we szuli:

– Wczorej moj tatulek wziyni mie do szynku, do szykownyj gospody, boch jes już po tym „świadectwie dojrzałości”. Cego jo ci tam niy ćkała, niy jadła, i niy ślepiała! Nojlepszyjszy „kawior”, „homary”. „łostrygi”, jakiesik łośmiornice ze grila...boł i schaumwein, znacy „szampon” lebo cosik telkigo. Takech sie łobżarła, naćkała, takech sie natutała, iże bych chnet uświyrkła, umrzitła.

Na to jedna chudobno dziołszka godo:

– Chnet byś uświyrkła, umarła, ja? A co ? Tatulkowi niy stykło już na to pijyndzy???

A downij? A downij we moju to niyjedna szwarno dziołcha spominała sie sztrofki Cypriana Kamila Norwida (jo tyż Go mom festelnie rod i we srogij zocy):

Gdy po deszczu, po majowym
Wstęga tęczy cicho spłynie,
Ja w wianeczku lilijowym
Biegam sobie po dolinie.
Biegam, latam krążę w kółka,
Po dolinie, po jeziorze,
I w głąb patrzę jak jaskółka,
Gdy zimowe zwiedza łoże.

I niy gryfne to, ckliwe, libeżne tela co terozki modzioki majom rade inksze uciechy a sztrofki, to pieronym gupie i cepiate przilazujom jejim do palicy, kiej sie ino cegosik naćpajom. Niy byda godoł cego sie szluknom lebo dychnom, bo mi sam jesce rzyknom, co jo do tego kca naraić, tak nikiem godali mi wtynczos, co jo ciyngiym ino ło gorzołe sam łożprawioł.

Nale, można styknie sam tych sztrofek po polskimu, bo jesce mi juzaś sam ftośik przeciepnie, co jo barzij po polskimu nikiem po naszymu godom. Styknie !

Skład, sklep, downy konzom. Po połedniu dziecka deptajom ze szuli, bo terozki kiej skuplowali u naso we siedymnostce wszyjskie podstawowki a kaj indzij zbajstlowali gimnazjomy, niyftore szkolorze deptajom i po połedniu do szkoły ... wszyjskie miarkujom, co terozki dzieckom żodyn rector niy moge nic pedzieć, niy sprzeżywać lebo łobziym szczynom po palcyskach lebo bez rzić prasknońć , a co dziepiro prontkiym po gracach. Idzie ci poruch telkich gizdow (cosik ze szostyj klasy), wlazujom do tego konzomu i jedyn napoczyno sztalować... roztomajte maszkyty, cosik do ślepanio... Przedowaczko sie pyto eżli mo tyn łochyntol jake pijondze, jakiesik złocioki? Mom, mom! I dalszij fest sztaluje. Kiej już tak

łobsztalował na jakiesi śtyrdziyści złociokow pado, iże styknie i ... śmiato ze składu. Zrobił ze tyj przedowaczki afa, gupola i citnoł. Można niy tak blank, boch go za szkrawitel chycioł. I Wiycie co mi tyn spikol pedzioł? Ano, mom sie dać pozor, bo kiej mie jejigo łojciec chyci to mie do gyrichtu, do sondu podo, iże jo „molestuja” smarkatego, co jo jes można jakisik „pedofil”!!! I to my sie terozki doczekali, smarki mogom wszysjkim reskiyrować a łojce jesce rzyknom co majom festelnie szprytne, zwyrtnie i szportne dziecka.

A tak blank już na łostatek – i wyboczcie jesce jedyn telki fal po polskimu – kiej już sie bydziecie stroić, rychtować do swoich Mamulek ze kwiotkoma, ze flidrym i majglokloma lebo ze jakimsimi konfektoma, bombonieroma, tortoma i cym tam jesce, spomnijcie sie telkie sztrofki Teofila Lenartowicza, kiery spominoł na łostatek dziewiynnostego wyika jedna – i jak gryfnie spominoł, bo jej i dwojoł – jedna Mamulka:

Matulu moja, powiedzcie przecie
Coście widzieli na tamtym świecie?
– O! Moje dziecko, byłam ja w raju,
Gdzie drzewa rosą jak w naszym gaju,
Same jabłonie i wielkie grusze;
Na nich najczystsze umarłych dusze
Za dobry żywot, za świętą cnotę
Poprzemieniane w owoce złote
Na cienkich prątkach pod liśćmi wiszą,
W ciepłym się słońcu pięknie kołyszą;
Ale ich z drzewa zrywać nie trzeba
Bo zaraz lecą w górę do nieba.

Szłoby sam jesce mocka ło tym nojgryfnijszym miesioncu godać, choby ino telko powiarka: „witej nom mojjczku ze nachtigalym we gojicku!” Nale, terozki modzioki majom cosik inkszego we palicy, we filipie nikiiej suchanio nachtigala, słowika. I tyż można jejim niy nastyknie czasu, niy nastyknie uciechy skuli tego, co to jes na isto nojgryfnijszy miesionc we roku, iże wtynczos cołko prziroda sie cuci, i co wtęda idzie jesce mocka gryfnego zbajstlować, na co i łojce i Farorze dowajom „dyspynza”. I beztoż wszyjskim, modym i tym, kierzy sie przodziej uploncli (cobyh niy pedzioł, iże som stare) winszuja mocka uciychy, mocka frojdy, wiela, nale to wiela jesce babsko-chopskiego szportu, no i wszyjskiego cego jesce cowiek poradzi we moju doczkać.

A godoł, fandzoloł nikiiej zawdy we pyndzialek

Ojgyn z Pniokow